

2. s. e. Helligtrekonger 2012 kl. 10.30

Salmer:

411, Hyggelig rolig

GT

308, Helligånd, vor sorg du slukke

Evang. + TB + 123, 7

596, Kender du den livsens kilde

441, Alle mine kilder

439, 3

Nadver: 321,6, O, Kristelighed

8, 5+6, Om alle mine lemmer

Bønner: Lissner grøn s. 38/ + alm. nadverkollekt

Prædiken: ”Sex, sladder og kærlighedens blik”

Kirstine er 88 år. Hendes datter er død. Datteren har levet, hvad man kunne kalde for et *udsvævende liv*. Hun har haft flere mænd. Noget nær det halve af byen. Kirstine lærte, da hun var barn, at der findes et særligt sted for sådan nogle kvinder, når de dør. Det eneste Kirstine nu tænker på, er, at hendes datter er i helvede! Hos Gud er hun i hvert fald ikke! Kirstine vender vi tilbage til....

I evangeliet til dag hører vi om en kvinde ved en brønd. Hun er - logisk nok – kommet for at hente vand. Kvinden er tørstig. Det har hun været hele sit liv. Hun har forsøgt at slukke sin tørst ved at give sig hen i kærligheden hos den ene mand efter den anden.

Det er og har vist altid været forbundet med skam at have haft mange mænd – og kvinden her sidder da også i ”sladderens saks”: Der er nok en god grund til, at hun er gået ud til brønden ved den sjette time. Den sjette time er midt på dagen. På det tidspunkt er det stegende hedt! Alle bliver hjemme og holder siesta. Bare ikke kvinden her. Hun foretrækker at blive *stegt af solen* – frem for at *blive stegt* af de andre kvinders forargede blikke og af sladderens bag hendes ryg!

Sladder er noget *helt helt andet* end en oprigtig interesse for andres ve og vel. En interesse, som bunder i omsorg og

fællesskabsfølelse – en interesse, som gør, at man spørger ind til og også fortæller om, hvordan de andre har det! Det er ikke den gode og omsorgsfulde interesse, som sender kvinden ud til brønden i middagsheden – det gør sladderer. I dette tilfælde sladderer om de mange mænd! Sladder har det med at brede sig som en løbeild. Mundens fortælle-iver og forargelsen forplanter sig ofte til øjnene, hvor det hvide vendes ud. Hver saftig detalje bliver vendt og drejet. Der bliver gyst, svælget og og rystet på hoveder. Afslutningsvist bliver egne glories måske pudset. Lige indtil...Lige indtil, det er en af de andre, der finder en anden. Lige indtil, det er dem, der kommer en tur i sladderens stege-ovn!

Det er lige præcis det, der er pointen! Vi står alle sammen ved den brønd og siger 'Jeg har ingen mand'. Ikke kun os kvinder. Også jer mænd. Lad os skifte et ord ud og se om det passer: 'jeg har ingen...skyld'. Jeg har da ikke haft mange kærester....jeg har da aldrig talt dårligt om nogen, jeg har da ikke svælget i andres ulykke. Jeg har da ikke gjort noget galt! JEG HAR INGEN MAND!

For Vorherre – foran Vorherre, står vi alle sammen! Står og vrider os med en hel spand fuld løgne. Alle mulige forskellige løgne. Men hvad sker der så? Som jeg står der ved brønden og pudser min glorie for Vorherre?

Ja, jeg bliver gennemskuet! Helt og aldeles og *totalt* gennemskuet! Han ser lige igennem mig og siger: 'Du har haft 5 mænd, og ham du har nu er ikke din egen mand'. Eller: du har talt dårligt om andre, svælget i andres ulykke, gjort dig skyldig.... i alt muligt.

Men det er værd at læse Jesu svar 2 gange. Hvad er det, han siger til kvinden ved brønden? Han siger: 'Du har ret, når du siger: jeg har ingen mand, for du har haft 5 mænd og den du har nu, er ikke din mand, *der sagde du noget sandt*'.

Der sagde du noget sandt! Noget sandt? Hvad betyder det svar? I 1. Peters-brev står der, at "kærlighed skjuler mange synder". Du har helt sikkert prøvet at elske et andet menneske. Din kone eller mand. Dine forældre. Dit barn. En ven. Her gælder det, at "Kærlighed skjuler mange synder". Det betyder: når du elsker et andet menneske, så vil du bruge alle dine kræfter på, at skjule det grimme, det mørke, det skamfulde...

Men for at gøre dét, så skal du jo vide, *hvad det er, der skal skjules*. Når du er *forelsket* kan du kun se alt det dejlige! Forelskelse gør blind. Kærlighed gør seende. Når du elsker et andet menneske, kan du se alt det uskønne. Din elskedes mindre

flatterende sider. Urimelighederne. Hidsigheden. Hvad det nu kan være.....

Du kan se det hele, men du undskylder det. Du dækker over det, men holder fast i, at der altid er en sandhed på bunden af din elskedes løgnagtige ord. Den sandhed nemlig, at den elskede er elskværdig. Er værd at elske.... Når du ser på din elskede med kærlighed, så forventer du det bedste. Tror og håber det glade, det lykkelige og det gode. Du mener, at det er den dybeste sandhed om din elskede, at han eller hun vil det gode. Du ved, at din elskede kan blive fanget, presset, få viklet sig ind i løgne og usandheder. Du ved også, at det kun er noget overfladisk. Sådan som det er for kvinden ved brønden den dag.

Hun står der og vrider sig med sin skam. Mange mænd, fem, plus ham hun har nu – har altid vakt forargelse. Så hellere lyve ham væk, der ligger hjemme i sengen nu. Men Jesus tager hendes løgn ud af mørket og frem i lyset. Han gør – Gud-ske-tak og lov - mere end det!

Han vasker løgngen i levende vand, det vil sige ”med kærlighedens blik”. Kærlighedens blik tror alt, håber alt, udholder alt. Der er intet, der behøver blive i mørket, intet man er nødt til at lyve om, alt kan siges, når man er elsket. Sådan er Guds blik på dig og mig. Sådan er dit og mit blik på den, vi elsker.

Hvad betyder det for dit og mit liv? Hvad betyder det, når vi går ud herfra kirken i dag? Det betyder, at vi ikke behøver at leve på en løgn. Vi behøver ikke lyve for Vorherre, os selv eller de mennesker, der elsker os. Og det betyder også en anden ting. Det betyder, at vi må forsøge at se mildt på hinanden hver gang en af os står og vrider sig. For vi ved jo godt, at om lidt, så er det os selv, der står ved brønden. Igen....

Ved brønden møder Gud os! Han ser os stå og vrider os. På én og samme tid gennemskuer han os – OG ser på os med kærlighedens blik! Dét blik mødte os for første gang ved dåbens kilde. Det blik *er* en kilde. En kilde, vi kan øse af. En kilde, som vælder med vand til evigt liv!

Tilbage til gamle Kirstine, der bruger al sin tid på at gruble – ja sørge over, hvor hendes datter er endt henne. En dag får Kirstine besøg af præsten. Kirstine græder for sin datter. Da siger præsten: Kirstine, forestil dig en domstol i himlen. Gud sidder som dommer. Der bliver ført anklager og du stå og ser på. Din datter bliver ført frem foran Gud, og Gud vender sig mod dig og spørger: 'Hvordan vil du dømme hende'? Hvad vil du så svare? Kirstine er stille lidt og svarer så præsten: 'Jamen, en mor kan da ikke dømme sin datter!' Præsten svarer: hvordan skal en Gud Fader så kunne? **Amen!** -> Lov og tak.....

Kirkebøn: Vi takker dig, Gud, for den kilde, du har givet os at øse af i vore dejlige og uperfekte liv: det kærlighedens blik, hvormed du altid gennemskuer og elsker os!

Vi beder for din kirke ud over jorden og her i Sdr. Stenderup. Vi beder for vort land og vores folk, og for hele det kongelige hus, for regering og folketing, for alle som skal tage beslutninger på vore vegne. Vi beder for hele den store verden. Lad os huske, at vi er børn af samme Gud, at vi lever på samme jord og under samme himmel, så forskellig vi og vores vilkår end tager sig ud. Mind os om, at vi derfor er dybt ansvarlige for hinanden og for vor jord.

Vær du hos vore landsmænd i det fjerne og alle fremmede her hos os. Vær hos dem, der for fredens skyld er rejst til ufredelige egne. Vær du med alle, som slås for eller med livet. Send hjælp til dem i et menneskes skikkelse, og vis os hvor også vi kan hjælpe. Vis os, at der altid er liv og håb at finde. Lad de som tynges af skyld føle tilgivelsens lettelse. Mind os om vor pligt til at tilgive og bære over med vore medmennesker ligesom du igen og igen bærer over med os.

Vi beder for vore kære. Tak for hver og én, som holder af os og som holder os ud. Tak for dem, som hører med i vores liv,

levende såvel som døde. Følg du os på alle vore veje. Hold os fast når vi er ved at forvilde os bort fra din tilgivelse og dit fællesskab. Giv os alle, nu og i al evighed, din nåde, fred og velsignelse.
Amen.

Meddelelser:

Næste søndag: Gudstjeneste kl. 9.00 v. Benjamin König, som er præst i Dalby under sognepræst Jens Chr. Bach Iversens studie-orlov.

Lad os med apostlen Paulus tilønske hinanden....

Nadverindledning: Vor Herre Jesus Kristus har sagt: ”Jeg er livets brød. Den, som kommer til mig, skal ikke sulte; og den, som tror på mig, skal aldrig tørste.”

I sin hellige nadver skænker den korsfæstede og opstandne frelser os sig selv, så at hver den, som sulter og tørster efter retfærdighed, dér kan finde mad og drikke til evigt liv.

Den sidste aften, Jesus var sammen med sine disciple, gav han dem brødet og vinen og sagde: Tag det og spis det, drik alle heraf. Den indbydelse lyder nu til os. I nadveren slukker Gud vores tørst – og lader os øse af sin tilgivelses kilde!